

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/77/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116218846
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4116218846.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcu: Sociálna poisťovňa so sídlom Bratislava, Ul. 29. augusta 8, IČO: 30 807 484, proti žalovanému: HAAS, s.r.o. so sídlom Zlaté Moravce, Priemyselná 3096, IČO: 36 550 965, zastúpený Advokátska kancelária Gabriel Orlik, s.r.o., so sídlom Topoľčianky, Žitavská 20, IČO: 36 858 722, o zaplatenie 13.535,50 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 10.08.2017 č. k. 25C/354/2016-59 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, poplatkovej povinnosti a náhrady trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 8.548,73 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Zároveň žalovaného zaviazal zaplatiť súdny poplatok v sume 512,50 eura na účet Okresného súdu Nitra do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi náhradu trov konania. nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa podaným návrhom domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 13.535,50 eura z titulu náhrady škody. Žalobca vyplatil túto sumu poškodenému R. L., ktorému spôsobil škodu U. L. pri výkone práce u žalovaného, za čo bol aj právoplatne odsúdený v trestnom konaní. U. L. bol trestným rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 03.02.2015 č. k. 1T/102/2013-289 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 23.06.2015 č. k. 1To/43/2015-319 uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví dňa 10.09.2010 voči poškodenému R. L.. Žalobca vyplatil poškodenému dávky úrazového poistenia v celkovej sume 13.535,50 eura, keď zohľadnil 5% spoluzodpovednosť poškodeného. Žalobca si uplatnil náhradu škody od zamestnávateľa M. L. podľa § 420 ods. 2 OZ. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 415, § 420, § 441, §449, § 450, § 724, § 726 OZ, § 238 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, ako aj ust. § 4 zák. č. 381/2001 Z. z. Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaný je pasívne legitimovaný podľa § 420 ods. 2 OZ. Odsúdený M. L. bol v čase vzniku škody zamestnancom žalovaného. Ku škode prišlo pri práci, ktorú vykonával ako zamestnanec žalovaného. Súd sa nestotožnil s obranou žalovaného, že žalovaný vykonával činnosť pre L. F. Z., resp. po jeho výsluchu pre spoločnosť W.. To však neznamená, že cez príkaznú zmluvu za škodu zodpovedá firma realizujúca výstavbu budovy. Poškodený mal nárok na dávky v celkovej výške 14.247,89 eura, žalobca mu vyplatil sumu 13.535,50 eura, keď mu nárok krátil o 5% z dôvodu jeho spoluzodpovednosti. Súd mal za to, že zodpovednosť poškodeného bola v rozsahu 40% a náhradu škody tak primerane znížil a vo zvyšku v sume 4.986,77 eura návrh voči žalovanému zamietol.

Za výklad materiálu žeriavom zodpovedá objektívne v plnom rozsahu žeriavnik, teda zamestnanec žalovaného. Pri vykládke sa pohybujú aj ďalšie osoby, ako aj poškodený. Išlo o osobu zamestnanú na stavbe, ktorá absolvovala školenie, teda riadne vyškolenú ohľadne bezpečnosti pri práci. Poškodený nemal základnú ochrannú pomôcku, prilbu na hlave, úraz sa mu stal na hlave, pričom ak by bol mal prilbu, boli by následky menšie, dokonca možno žiadne. Súd tak hodnotil zlyhanie poškodeného vyšším percentom a stanovil ho na uvádzaných 40%. Priznaná suma tak predstavuje 60% z celkového nároku na dávky úrazového poistenia. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že mieru zodpovednosti určí znalec. Znalec by na takúto právnu otázku odpovedať nemohol, a preto by bolo aj nadabytočné ďalšie dokazovanie výsluchom svedkov, preto návrhy žalovaného na doplnenie dokazovania zamietol. Keďže žalobca bol od platenia súdnych poplatkov oslobodený, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku podľa položky 1a sadzovníka poplatkov v zmysle § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalovaný a domáhal sa jeho zmeny tak, že žalobu zamietne, prípadne rozhodnutie zmení tak, že zníži sumu, ktorú má žalovaný zaplatiť z dôvodu vyššieho pomeru spoluzavinenia poškodeného, eventuálne zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na nové konanie. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že odvolanie podáva v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP. V prvom rade namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné a nenapĺňa náležitosti ust. § 220 ods. 2 CSP. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia vidí vo vzťahu k sume, ktorú priznal žalobcovi, pretože súd sám bez akýchkoľvek dôkazov stanovil výšku spoluzodpovednosti poškodeného na 40%. Tento pomer určil súd sám, hoci mal do konania ustanoviť znalca vo veci za účelom presného zistenia pomeru zavinenia žalovaného a poškodeného. Preto v tejto časti považuje rozsudok za nepreskúmateľný a neodôvodnený. K samotnej žalobe uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný nie je pasívne legitimovaný. Z vyjadrenia svedka F. je zrejmé, že U. L. bol použitý spoločnosťou W. pri skladaní bremena do suterénu budovy. Stavenisko patrilo spoločnosti W., ktorá jediná vykonávala práce na stavenisku, kde sa stal úraz a žeriavnik skladal pre spoločnosť W.. Preto rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, nakoľko nesprávne právne posúdil pasívnu legitimáciu žalovaného. Ak by aj námietka pasívnej legitimácie nebola pre odvolací súd dôvodná, má za to, že postup podľa § 441 OZ je taký, že je potrebné určiť jasný pomer zavinenia. K ostatným výrokom o povinnosti zaplatiť súdny poplatok uviedol, že ak by bola žaloba zamietnutá, tak by mu nevznikla ani povinnosť platiť súdny poplatok a tak isto aj k náhrade trov konania, ak by bol v konaní úspešný, vznikol by mu nárok na náhradu trov konania.

4. K odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Vo svojom vyjadrení poprel, že by rozsudok bol nepreskúmateľný, pretože súd v bode 6, ako aj 24 rozsudok podrobne odôvodňuje úvahy pri stanovení miery zavinenia. Právny názor žalovaného, že v danej veci mal byť ustanovený znalec za účelom presného zistenia pomeru zavinenia žalovaného a poškodeného je v rozpore s § 207 ods. 2 CSP, kde je výslovne uvedené, že znalec sa nevyjadruje k právnomu posúdeniu veci, pričom určenie miery zavinenia je otázkou právnou. Čo sa týka námietky pasívnej legitimácie žalovaného, s touto nesúhlasí, v konaní nebolo spochybnené, že pán L. bol zamestnancom spoločnosti žalovaného. Objektívna zodpovednosť zamestnávateľa za škodu spôsobenú jeho zamestnancom je obsiahnutá v § 420 ods. 2 OZ, pričom v danom prípade boli splnené všetky predpoklady pre jeho aplikáciu. Zamestnanec žalovaného bol uznaný rozsudkom v trestnom konaní vinným z ublíženia na zdraví, t. j. zavinenie bolo preukázané. Žalovaný nespochybnil ani skutočnosť, že výplatou úrazových dávok mu vznikla škoda, žalovaný spochybňuje svoju zodpovednosť za spôsobenú škodu. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a na základe toho vec správne posúdil.

5. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že sa plne pridrižiava dôvodov svojho odvolania.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom

bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, ako aj v časti poplatkovej povinnosti a v časti náhrady trov konania ako vecne správny podľa §387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Odvolací súd je v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP viazaný odvolacími dôvodmi, a preto rozsudok súdu prvej inštancie preskúmal z dôvodov uvedených v odvolaní. Žalovaný namieta nepreskúmateľnosť rozsudku, ktorú vidí v tom, že súd sa náležitým spôsobom nevysporiadal s mierou spoluzavinenia poškodeného.

8. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súdu uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

9. Ustanovenie § 220 CSP určuje obsahové náležitosti rozhodnutia súdu. Ich správnosť a úplnosť je preto podkladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Ak súd pri odôvodnení rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 220 ods. 2 CSP, dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym spôsobom. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd ich vec vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy, a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodnutí o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutia v tomto smere tvorí súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa článku 46 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

10. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu ako i samotného rozhodnutia dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa náležitosti ust. § 220 ods. 2 CSP. Nemožno prisvedčiť námietke odvolateľa, že rozhodnutie je nepreskúmateľné z dôvodu, že nie je možné z neho zistiť, akým spôsobom dospel k miere spoluzavinenia poškodeného. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie pod bodom 24 rozsudku, kde súd prvej inštancie jasne a výstižne vysvetlil, z akých dôvodov považoval mieru poškodeného na vzniku škody v rozsahu 40%. Jednoznačne uviedol, že poškodený sa pohyboval na miestach, kde nemal čo robiť, pričom túto zodpovednosť by posudzoval v rozsahu 20 - 25% a ďalšiu skutočnosť, ktorou poškodený prispel k vzniku škody bola tá, že nemal ochrannú prilbu. Preto stanovil jeho mieru zodpovednosti na vzniku škody v rozsahu 40%. Odvolací súd sa s takýmto právnym posúdením plne stotožňuje a ako na vecne správne poukazuje. Taktiež sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že mieru zodpovednosti v danom prípade nemôže určiť znalec, pretože táto otázka je právnou otázkou a znalec by na takúto právnú otázku zodpovedať nemohol. Súd preto správne i bez návrhu skúmal, či sú dané dôvody pre obmedzenie zodpovednosti žalovaného v dôsledku spoluzavinenia poškodeného. Správne určil aj vzájomný vzťah medzi konaním poškodeného a škodcom a vychádzal z miery zavinenia u každého z nich, pričom zvažoval všetky príčiny, ktoré viedli k vzniku škody ako na strane škodcu, tak i na strane poškodeného. Z uvedených dôvodov preto nemožno považovať rozhodnutie súdu prvej inštancie ako nepreskúmateľné.

11. Ako ďalší odvolací dôvod odvolateľ uvádzal, že v danej veci nie je pasívne legitimovaný. Ani s touto odvolacou námietkou sa odvolací súd nestotožňuje. Zodpovednosť žalovaného jednoznačne vyplýva z ust. § 420 ods. 2 OZ, keď bolo nepochybne preukázané, že odsúdený M. L. bol v čase vzniku škody zamestnancom žalovaného, a preto za škodu zodpovedá zamestnávateľ. Podľa ust. § 420 ods. 2 OZ je škoda spôsobená právnickou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto použili. Citované ustanovenie sa uplatní vtedy, keď je priamy škodca v zamestnaneckom alebo obdobnom právnom vzťahu voči právnickej, prípadne fyzickej osobe a škodu spôsobil pri činnosti, ktorú vykonával pre túto osobu podľa jej príkazov a pokynov, nie teda vo vlastnom mene a na vlastné riziko. Ustanovenie § 420 ods. 2 OZ sa vzťahuje na prípady, keď konkrétnu činnosť, pri ktorej vznikla škoda vykonáva právnická alebo fyzická osoba (podnikateľ) nie sama, ale prostredníctvom iných osôb, ktoré zamestnáva, alebo ktorých prácu na svoju činnosť využíva. Táto zodpovednosť právnickej či fyzickej

osoby sa uplatní nielen v prípadoch, keď škoda bola spôsobená ich zamestnancom, ale aj vtedy, ak bola spôsobená inými osobami, ktoré podnikateľský subjekt použil na svoju činnosť. Súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

12. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil a to i v časti poplatkovej povinnosti, ako i v časti náhrady trov konania, keď i v týchto častiach je rozsudok súdu prvej inštancie vecne správny.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške vzhľadom na to, že žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).